

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/879/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213222437
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1213222437.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci navrhovateľa: Poistná udalosť s.r.o., so sídlom Sabinovská 11, Bratislava, IČO: 45 474 231, zastúpeného: Advokátska kancelária MHS Legal, s.r.o., Seberínho 1, Bratislava, proti odporcovi: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 17, Bratislava, IČO: 31 383 408, o zaplatenie 351,23 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 26. mája 2014, č.k. 8C/274/2013-111, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti úrokov z omeškania m e n í tak, že návrh z a m i e t a .

Vo zvyšku rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 21,- eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 290,23 eur, právnemu zástupcovi navrhovateľa Advokátska kancelária MHS Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uložil súd prvého stupňa odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 351,23 eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 29.03.2013 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania v sume 21,- eur a trov právneho zastúpenia v sume 248,29 eur. Vychádzal zo zistenia, že navrhovateľovi bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 30.01.2013 postúpená pohľadávka D.. F. U. proti odporcovi na zaplatenie sumy vo výške 680,- eur, titulom nároku na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s poškodením jeho motorového vozidla zn. Q. Q., M.: Q. pri dopravnej nehode dňa 10.01.2013, ktorej postúpenie postupca oznámil odporcovi dňa 02.07.2013. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že poškodený D.. F. U. si na základe požičovnej zmluvy zo dňa 14.01.2013 prenajal náhradné motorové vozidlo zn. Q. C., M.: B., na nevyhnutnú dobu trvania opravy poškodeného motorového vozidla od 14.01.2013 do 23.01.2013, t.j. 9 dní, pričom vozidlo bolo vrátené až dňa 30.01.2013, t.j. celková doba nájmu náhradného vozidla predstavovala 17 dní. Mal v tejto súvislosti preukázané, že celkovú cenu nájmu vo výške 680,- eur (40 eur/deň) poškodený, na základe vyúčtovania faktúrou č. 130102 zo dňa 30.01.2013 riadne uhradil. Poukázal na skutočnosť, že odporca v písomnom "Oznámení o poistnom plnení" zo dňa 13.03.2013 navrhovateľovi oznámil, že predmetnú poistnú udalosť vybavil a skutočnú škodu v ním akceptovanej výške 292,68 eur za prenájom náhradného motorového vozidla poukázal na účet navrhovateľa, keď cenu za prenájom vozidla porovnateľnej triedy v sledovanej lokalite Bratislava akceptoval vo výške 27,39 eur/ deň, a od nákladov na prenájom vozidla v celkovej výške 328,68 eur odpočítal náklady, ktoré by boli vynaložené používaním vlastného motorového vozidla poškodeného spolu v sume 36,- eur. Pokiaľ ide o dobu trvania opravy motorového vozidla poškodeného, mal preukázané, že motorové vozidlo bolo prijaté do opravy dňa 14.01.2013 a po oprave prevzaté dňa 30.01.2013, pričom v tejto súvislosti konštatoval, že doba opravy vozidla bola primeraná a nebolo možné ju skrátiť. Zároveň poukázal na skutočnosť, že poškodený; keď autoservis nemal k

dispozícii náhradné vozidlo, ktoré by mu mohol poskytnúť; bol nútený požičať si náhradné vozidlo, nakoľko poškodené vozidlo denne využívala jeho manželka na cestu do práce do Bratislavy a cestu do školy so synom a plnenie ďalších povinností. Takto zistený skutkový stav veci po právnej stránke posúdil podľa § 420 ods. 1, § 427 ods. 1 a 2, § 442 ods. 1, § 524 ods. 1 a 2, § 663, § 671 ods. 1, § 822 Občianskeho zákonníka a podľa § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a dospel k záveru, že návrh bol podaný dôvodne. Zdôraznil, že škodou sa rozumie každá majetková ujma, ku ktorej došlo nedovoleným alebo protiprávnym konaním iného subjektu, za čo tento subjekt zodpovedá, pričom obsahom pojmu majetková škoda, tak ako ju jednotne zadefinovala judikatúra (R 55/1971), je zmenšenie majetku poškodeného. Poukázal na to, že v danej veci boli splnené všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď I. B.; ktorý mal s odporcom uzavretú poisťnú zmluvu; dňa 10.01.2013 spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej bolo poškodené vozidlo D.. F. U.; a odporcovi v súlade s ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. vznikla povinnosť vzniknutú škodu nahradiť, a to vrátane skutočnej škody spočívajúcej v zmenšení majetku poškodeného tým, že vynaložil náklady na prenájom osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol použiť v dôsledku poškodenia (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30.03.2011, sp. zn. 25Cdo/3911/2007). Dospel k záveru, že navrhovateľ riadne preukázal účelnosť vynaloženia nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla zo strany poškodeného, ako aj potrebu tohto prenájmu v období od 14.01.2013 do 30.01.2013, t.j. v trvaní 17 dní. Účelnosť ceny za jeden deň nájmu náhradného vozidla mal preukázanú cenníkom motorových vozidiel pre poškodených pri dopravných nehodách vystaveného autoservisom Roland Rajták a potvrdením k cenám autopožičovne, ktoré vydala spoločnosť Alpha SK spol. s r.o., v zmysle ktorých cena za jeden deň nájmu vozidla nižšej triedy predstavovala sumu od 35,- eur/deň, resp. 25,- - 45,- eur/deň. V tejto súvislosti zároveň zdôraznil, že pri určení primeranosti výšky dennej ceny nájmu motorového vozidla je nevyhnutné prihliadať na všetky osobitosti konkrétneho prípadu, a preto peňažnú sumu vo výške 40,- eur za jeden deň prenájmu motorového vozidla preto považoval za primeranú, dôvodnú a na jej základe, vychádzajúc z celkovej ceny nájomného za 17 dní nájmu spolu v sume 680,- eur, po odpočítaní nákladov, ktoré by boli vynaložené používaním vlastného vozidla v sume 36,- eur konštatoval, že poškodenému vznikla škoda vo výške 644,- eur, a preto, keď odporca; vychádzajúc z ceny za jeden deň nájmu motorového vozidla vo výške 27,39 eur; navrhovateľovi zaplatil iba sumu 292,68 eur, tiež s prihliadnutím na skutočnosť, že odporca sa dostal do omeškania s úhradou zvyšnej časti dlžnej sumy vo výške 351,32 eur, návrhu v celom rozsahu vyhovel a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi uplatnenú istinu, spolu s úrokmi z omeškania v súlade s ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a § 3, § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. V nadväznosti na obranu odporcu zdôraznil, že; pokiaľ ide o príčinnú súvislosť medzi škodovou udalosťou a vzniknutou škodou; škoda spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného vozidla bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, v dôsledku ktorého došlo k poškodeniu vozidla D.. F. U., teda ak by nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by k nehode, v dôsledku ktorej bolo motorové vozidlo vo vlastníctve D.. F. U. poškodené, a teda by nebol nutný nájom náhradného motorového vozidla. Príčinnú súvislosť medzi dopravnou nehodou a vznikom škody preto v prejednávanej veci považoval za danú. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 21,- eur a náhradu trov právneho zastúpenia za 6 úkonov právnej služby po 26,56 eur podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z., zvýšené o 20 % DPH.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, domáhajúc sa jeho zmeny a zamietnutia návrhu v celom rozsahu. Namietal, že výška skutočnej škody spočívajúca vo vynaložení nákladov na vypožičanie náhradného vozidla je limitovaná nutnosťou a účelnosťou vynaložených nákladov, pričom navrhovateľ v tomto smere v konaní neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal osobitnú životnú situáciu, ktorá by v danej veci nutnosť prenájmu náhradného vozidla odôvodňovala, a preto aj vyplatenie čiastočného plnenia navrhovateľovi bolo iba výsledkom proklientskeho prístupu odporcu. Vytýkal v tejto súvislosti súdu prvého stupňa, že si bez ďalšieho osvojil tvrdenia navrhovateľa a dospel k nesprávnemu záveru, že náklady na vypožičanie náhradného vozidla boli vynaložené účelne a v príčinnej súvislosti s poškodením motorového vozidla pri predmetnej dopravnej nehode. V súvislosti s výškou denného nájomného za náhradné vozidlo poukázal na skutočnosť, že poškodený si požičal vozidlo nižšej strednej triedy na dobu 17 dní za cenu 40 eur/deň, ktorá je však neprijateľná, keď z ním vykonaného prieskumu cien autopožičovní vyplýva, že ceny sa pri rovnakej dobe nájmu pohybujú okolo 20,- eur za jeden deň. Namietal správnosť postupu súdu prvého stupňa, ktorý navrhovateľovi priznal aj uplatnené úroky z omeškania napriek skutočnosti, že listom zo dňa 13.03.2013 riadne a

včas splnil všetky svoje povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., a preto nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v danom prípade poškodenému; teda ani navrhovateľovi; nevznikol. Napokon namietať i nesprávnosť napadnutého rozhodnutia vo výroku o trovách konania, keď súd prvého stupňa navrhovateľovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia i za dva úkony právnej služby spočívajúce v jeho písomných podaniach doručených prvostupňovému súdu v priebehu konania, ktoré však; vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ, resp. jeho právny zástupca, mal možnosť svoju argumentáciu predniesť aj ústne na pojednávaní; nemožno považovať za účelne vynaložené.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu poukázal na to, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil vykonané dôkazy, správne ustálil skutkový stav veci a správne posúdil vec aj po právnej stránke. Argumentáciu odporcu týkajúcu sa obsahu pojmu skutočná škoda označil za nedôvodnú, keď ustálená judikatúra považuje škodu v podobe nákladov vynaložených na vypožičanie náhradného vozidla za skutočnú škodu. Nesúhlasil ani s jeho argumentáciou v podanom odvolaní, že výška skutočnej škody, ktorá spočíva vo vynaložení nákladov na vypožičanie náhradného vozidla je limitovaná nutnosťou a účelnosťou vynaložených nákladov, keďže koncepcia náhrady škody vychádza zo záverov, že má byť nahradená cena požičovného, ktorá je obvyklá, teda nie cena priemerná, resp. cena najnižšia; ako nedôvodne tvrdí odporca; nakoľko v dôsledku poškodenia motorového vozidla dochádza z závažnému zásahu do vlastníckeho práva vlastníka poškodeného vozidla v podobe straty možnosti jeho riadneho užívania. Poukázal v tejto súvislosti i na to, že v prípade akceptovania argumentácie odporcu by bežný občan mal v prípade dopravenej nehody nárok za náhradu nákladov za zapožičanie motorového vozidla iba v prípade, ak by nemožnosť jeho používania mala závažný dopad na jeho život, čo je však potrebné odmietnuť, nakoľko účelom zakúpenia motorového vozidla bežným občanom nie je užívanie vozidla iba v mimoriadnych situáciách, ale jeho bežné užívanie podľa vlastného uváženia, na ktoré je ako jeho vlastník plne oprávnený. Napokon v tejto súvislosti podotkol, že kritérium nutnosti nemôže poškodenému sťažiť, či znemožniť požičanie náhradného vozidla, ktoré treba považovať za jediný možný spôsob vyvážená ujmy spôsobenej poškodením vlastného vozidla. Pokiaľ ide o otázku primeranosti, zdôraznil, že v súvislosti s posúdením tejto otázky treba prihliadať na dobu zapožičania a typ zapožičaného vozidla, pričom v danej veci bol postup poškodeného primeraný všetkým okolnostiam. V súvislosti s výškou ceny poukázal na skutočnosť, že argumentácia odporcu v podanom odvolaní neobstoí, nakoľko je nevyhnutné posudzovať výšku ceny v spojitosti s ďalšími okolnosťami na strane poškodeného, a za neprimerane vysokú cenu možno považovať iba cenu, ktorá výrazne vybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase, k čomu však v danej veci taktiež nedošlo. S poukazom na uvedené preto žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd prejednal vec v medziach a z dôvodov podaného odvolania odporcu, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je čiastočne dôvodné.

V prvom rade odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že súd prvého stupňa pre účely rozhodnutia vo veci samej v časti uplatnenej istiny riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal náležité dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti návrhu navrhovateľa (§ 120 ods. 1,4 O.s.p.) a následným zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 132 O.s.p. dospel k správny skutkovým záverom a na ich základe následne vyvodil aj správne právne závery o dôvodnosti navrhovateľom uplatňovaného nároku na zaplatenie istiny vo výške 351,23 eur, pričom na vec správne aplikoval ustanovenia § 420 ods. 1, § 427 ods. 1 a 2, § 442 ods. 1, § 524 ods. 1 a 2, § 663, § 671 ods. 1, § 822 Občianskeho zákonníka v spojení s § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré aj správne vyložil a svoje dôvody vedúce k vyhoveniu návrhu navrhovateľa v časti istiny v celom rozsahu aj náležite v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil, pričom sa dostatočne vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, a preto jeho rozhodnutie možno považovať v tomto ohľade za presvedčivé.

V danej veci odporca v podanom odvolaní; pokiaľ ide o istinu; v zásade len zopakoval svoje námietky prednesené už pred súdom prvého stupňa, ktorý sa s nimi v odôvodnení svojho rozhodnutia riadne vysporiadal. Odvolací súd považuje závery súdu prvého stupňa vo vzťahu k uplatnenej istine za správne a v celom rozsahu sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia s tým, že tieto považuje za potrebné doplniť na zdôraznenie ich správnosti, o dôvody poukazujúce na niektoré právne významné aspekty danej veci.

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia sumy 351,23 eur dôvodiac tým, že poškodenému D.. F. U.Š.; ktorý na neho postúpil pohľadávku uplatnenú návrhom; pri dopravenej nehode v dôsledku

poškodenia jeho motorového vozidla vznikla v uvedenej výške skutočná škoda predstavujúca jeho výdavky vynaložené na prenájom náhradného vozidla po dobu vykonávania opravy jeho poškodeného vozidla (17 dní). Medzi účastníkmi nebolo sporné, že pri predmetnej dopravnej nehode dňa 10.01.2013 došlo k poškodeniu motorového vozidla D.. F. U., ktorý si na dobu trvania jeho opravy prenajal náhradné vozidlo, za čo prenajímateľovi uhradil nájomné spolu vo výške 680,- eur. Sporné v konaní bolo len to, či suma uhradená poškodeným za prenájom náhradného vozidla v danej veci predstavuje škodu vzniknutú v príčinnej súvislosti s poškodením jeho vozidla, ktorú je mu škodca, a teda aj odporca, ako poisťovateľ z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, povinný uhradiť v plnej výške.

Odvolačný súd sa v tomto smere stotožnil so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, ktorý konštatoval, že v danej veci boli splnené všetky predpoklady pre vyhoviecie podanému návrhu, keďže poistený odporcu I. B. dňa 10.01.2013 spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej bolo poškodené vozidlo D.. F. U.X., ktorému v dôsledku účelného vynaloženia nákladov na prenájom osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, v období od 14.01.2013 do 30.01.2013, t.j. v trvaní 17 dní, pri cene 40,- eur za jeden deň nájmu náhradného vozidla, spolu v sume 680,- eur; ktorú správne prvostupňový súd posúdil ako primeranú; vznikla po odpočítaní nákladov, ktoré by boli vynaložené používaním vlastného vozidla v sume 36,- eur skutočná škoda v sume 644,- eur, z ktorej odporca; vychádzajúc z ceny za jeden deň nájmu motorového vozidla vo výške 27,39 eur; navrhovateľovi zaplatil iba sumu 292,68 eur.

Súd prvého stupňa v danom prípade správne postupoval, keď obranu odporcu vo vzťahu k nutnosti prenájmu náhradného vozidla vyhodnotil ako neopodstatnenú a túto neuznal. Odvolačný súd zastáva názor, že oprava poškodeného vozidla je tou objektívnou relevantnou skutočnosťou, ktorá zakladá nutnosť prenájmu náhradného vozidla poškodeným, a preto nepovažoval za významné z hľadiska posudzovania odkázanosti poškodeného na použitie náhradného vozidla, subjektívne okolnosti na strane poškodeného týkajúce sa jeho osobitnej životnej situácie v tom smere, či je odkázaný na použitie vozidla z dôvodu výkonu podnikateľskej činnosti alebo zo zdravotných dôvodov. Odporca v konaní nevyhnutnosť potreby opravy poškodeného vozidla žiadnym spôsobom nespochyboval.

Pokiaľ ide o účelnosť vynaložených nákladov na zapožičanie náhradného vozidla, túto je potrebné posudzovať jednak z hľadiska primeranosti vynaložených nákladov na prenájom vozidla, čo znamená, že tieto musia zodpovedať obvyklej cene za prenájom obdobného vozidla v danom mieste a čase, ako aj z hľadiska objektívnej doby, ktorá bola nevyhnutne potrebná na vykonanie opravy poškodeného vozidla, keď dĺžka opravy; a tým aj potreby prenájmu náhradného vozidla; nemôže závisieť od subjektívnej vôle poškodeného, teda od skutočnosti, kedy si príde, resp. bude mať čas; už opravené vozidlo vyzdvihnúť. Pokiaľ odporca v odvolaní v súvislosti s výškou denného nájomného za náhradné vozidlo namietal, že poškodený si požičal vozidlo nižšej strednej triedy na dobu 17 dní za cenu 40,- eur/deň, ktorá je však neprijateľná, keď z ním vykonaného prieskumu cien autopožičovní vyplýva, že ceny sa pri rovnakej dobe nájmu pohybujú okolo 20,- eur za jeden deň, odvolačný súd uvádza, že táto jeho argumentácia neobstojí. Ako na to správne poukázal i navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu, za neprimerane vysokú cenu nemožno považovať cenu, ktorá zásadným spôsobom neprevyšuje cenu obvyklú v danom mieste a čase, za motorové vozidlo obdobného vozidlu poškodenému, pričom v preskúmvanej veci bolo vykonaným dokazovaním zistené, že za obdobných okolností sa ceny prenájmu motorového vozidla rovnakej kategórie pohybujú v rozpätí od 25,- do 45,- eur/deň, teda cena uhradená poškodeným v danej veci za prenájom náhradného vozidla je i podľa názoru odvolacieho súdu primeraná všetkým okolnostiam danej veci.

K vyzdvihnutie už opraveného vozidla došlo až po vystavení krycieho listu, na základe ktorého bola realizovaná úhrada nákladov opravy poškodeného vozidla, a pokiaľ odporca súhlasil s takýmto spôsobom realizácie úhrady nákladov poškodenému, nemožno výlučne poškodenému pričítať zavinenie na predĺžení doby vydania mu opraveného vozidla až po vystavení krycieho listu. Z uvedeného dôvodu možno konštatovať, že náklady na prenájom náhradného vozidla boli vynaložené účelne aj z hľadiska dĺžky prenájmu náhradného vozidla počas celého obdobia, zodpovedajúcej doby, kedy sa poškodené vozidlo nachádzalo v oprave.

Vzhľadom na uvedené, po právnom zhodnotení rozhodujúcich skutkových zistení, ktoré boli preukázané výsledkami dokazovania vykonaným pred súdom prvého stupňa, odvolačný súd neuznal opodstatnenosť dôvodov, na ktoré poukazoval odporca vo vzťahu k nároku na zaplatenie istiny vo svojom odvolaní, a pokiaľ mu súd prvého stupňa uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 351,23 eur, rozhodol vecne správne, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti istiny ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Dôvodné je však podané odvolanie odporcu pokiaľ ide o úroky z omeškania, priznané napadnutým rozsudkom navrhovateľovi vo výške 8,75 % ročne zo sumy 351,23 eur od 29.03.2013 až do zaplatenia; nakoľko v tejto časti súd prvého stupňa síce správne a dostatočne ustálil skutkový stav veci; keď mal preukázané, že k poistnej udalosti došlo dňa 10.01.2013 a odporca poškodenému listom zo dňa 13.03.2013 oznámil, že v prípade danej poistnej udalosti akceptuje vznik skutočnej škody iba vo výške 292,68 eur, ktorá mu bude poskytnutá, avšak; ako v podanom odvolaní správne namieta odporca; nesprávne aplikoval v danej veci ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z., ktoré obsahujú osobitnú (špeciálnu) právnu úpravu predpokladov vzniku práva poškodeného voči poisťovateľovi na zaplatenie úrokov z omeškania.

Podľa § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z.z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z.z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

Z vyššie uvedených ustanovení vyplýva, že v prípade peňažného plnenia zo strany poisťovateľa, je vznik práva požadovať okrem istiny aj zaplatenia úrokov z omeškania, podmienený tým, že poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 citovaného zákona, teda, že bez zbytočného odkladu nezačne prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti toto prešetrovanie neukončí a neoznámí poškodenému výšku poistného plnenia, alebo mu v uvedenej lehote neposkytne písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie.

V preskúmvanej veci je nesporné, že k predmetnej poistnej udalosti došlo dňa 10.01.2013 a vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že odporca listom zo dňa 13.03.2013 oznámil, že poskytne poistné plnenie vo výške 292,68 eur a zároveň uviedol i dôvody, pre ktoré vo zvyšnej časti uplatnený nárok neuznáva.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd; na rozdiel od súdu prvého stupňa; dospel k záveru, že nakoľko odporca splnil všetky povinnosti vyplývajúce mu z ustanovenia § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z.z., neboli v danej veci splnené zákonné predpoklady pre vznik práva poškodeného; teda ani navrhovateľa; požadovať okrem istiny aj úroky z omeškania v zmysle ust. § 11 ods. 8 citovaného zákona.

Odvolací súd preto; keď súd prvého stupňa v časti priznania úrokov omeškania vychádzajúc zo správne a dostatočne ustáleného skutkového stavu, avšak na základe nesprávneho právneho posúdenia veci rozhodol vecne nesprávne, keď návrhu i tejto časti vyhovel; napadnutý rozsudok v časti úrokov z omeškania zmenil (§ 220 O.s.p.) tak, že návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 142 ods. 3 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal vo veci neúspech iba v pomerne nepatrnej časti (úrokov z omeškania), priznal plnú náhradu trov konania vo výške 21,- eur a trov právneho zastúpenia vo výške 290,23 eur, vychádzajúc z tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v sume 26,56 eur, za 7 úkonov právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k odporcu, účasť na pojednávaní dňa 30.04.2014, písomné vyjadrenie zo dňa 12.05.2014 a účasť na pojednávaní dňa 26.05.2014 a vyjadrenie k odvolaniu odporcu) podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z., po zvýšení o 20 % DPH, keď právny zástupca navrhovateľa je platiteľom DPH.

Pre úplnosť odvolací súd v nadväznosti na námietky odporcu v podanom odvolaní považuje za potrebné uviesť, že za nedôvodnú považuje jeho argumentáciu, podľa ktorej za neúčelné treba považovať trovy právneho zastúpenia navrhovateľa vzniknuté v súvislosti s jeho písomnými vyjadreniami zo dňa 05.11.2013 a zo dňa 12.05.2014, keď svoju argumentáciu obsiahnutú v týchto písomných podaniach mohol predniesť aj ústne na pojednávaní. Občiansky súdny poriadok totiž; súbežne s uplatnením zásady ústnosti; každému z účastníkov konania zaručuje právo vyjadriť sa k veci i písomne, a preto, ak úspešný účastník konania zastúpený advokátom v priebehu konania doručí súdu písomne podanie, ktorým sa vyjadruje k veci; pričom z jeho strany nejde o zjavné zneužitie procesných práv (napríklad so zjavným

cieľom umelo navýšiť trovy konania); a v tejto súvislosti mu vzniknú trovy právneho zastúpenia, právo na náhradu takto vzniknutých trov mu nemožno uprieť, navyiac len s poukazom na skutočnosť, že podanie písomného vyjadrenia sa neúspešnému odporcovi javí ako nadbytočné a neúčelné. V preskúmvanej veci sporné písomné podania navrhovateľa zo dňa 05.11.2013 a zo dňa 12.05.2014 obsahujú jeho riadne vyjadrenie ku skutkovej i právnej stránke sporu a argumentáciu, ktorú považoval za potrebné uviesť v reakcii na podaný odpor a na doplnenie odôvodnenia podaného návrhu, a preto boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie i týchto trov právneho zastúpenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.